

"Ya muâraza ediniz, yahut can ve malınız helâkettedir..." Bu ifadeler bana -hâşâ- İslam'ın ve Efendimizin savaşçılığının vesvesesini verdiriyor. Bu hususta yardımcı olur musunuz?

Eski tabirle asıl olan musalahadır, yani insanlık arasında temel prensip barıştır, harp sadece barışın imkansız olduğu arızalı durumlarda kullanılan geçici bir araçtır. Bu yüzden barış esas, harp ise buna mebni tali bir kaidedir.

Açmak anlamına gelen "**fetih**" kapatmanın zıddıdır. İslam, cihadı ve fethi İslam'ın neşredilmesinin önündeki engellerin ve zorlukların kaldırılmasında kullanılan bir araç olarak değerlendirir, yoksa insanların canlarını, mallarını, kaynaklarını sömürmede ve gasp etmede bir işgal vesilesi olarak görmez. **İşgal ile fetih**, ak ile kara gibi birbirine zıttırlar. Cihat ve fetih barışın iki hizmetkarıdır. Halbuki işgal barışın can düşmanıdır. Batı medeniyetinin Afrika ve Amerika'yı işgal ve zorbalıkla nasıl sömürdüğünü tarih çok iyi bilmektedir.

İslam dininin en önemli esaslarından birisi de "**La ikrahe fiddin**" yani "**Dinde zorlama yoktur.**" (*Bakara, 1/256*) esasıdır. Dini, kişinin kendi tercihi ile seçmesi gerekir. Dinin özelliği zorlamak değil, bilakis zorlamadan korumaktır. Bu yüzden İslam kaba kuvvetle insanları dine zorla sokmayı men etmiştir. Ama birileri de İslam'ın gönüllere girmesine kaba kuvvetle engel oluyor ise, İslam o zaman ona haddini anlayacağı dilden bildirir.

Ayrıca Ehl-i kitap olanlar, İslam'da [zimni hukuku](#) ile, İslam diyarında Müslümanlar ile beraber emniyet içinde yaşayabilirler. Bu yüzyıllarca uygulana gelen ve İslam'da hukuki kaynağı olan bir şeydir. Bu yaşama şeklinde Müslümanlar galip ve reis, Ehl-i kitap ise [zimni](#) ve memurdur. Nitekim Osmanlıda bir çok Ermeni kökenli teba; bakan, paşa ve zabıt olarak görev almıştır.

Cihat ve fetih ruhunu bütünü ile hümanizm ayağına inkar etmek ifrat bir tavidir. Bu zamanda şefkati kötüyeye kullanan en önemli fikr-i cereyan; hümanizmdir. Hümanizm güya insan sevgisini esas alan bir insanlık dini diye tanımlanır. Eski tabirle rikkat-i cinsiyenin ifratıdır hümanizm. Hümanist ekol; insan sevgisi ve insana şefkat adı altında dinin çok hakikatlerini inkar ediyor. İnsanları sevgi ve şefkat ismi ile dalalet ve inkara sevk ediyor. **Hümanizm** "*insan; Allah, ahiret ve peygamber gibi kavramlara muhtaç olmadan, kendi başına doğruları ve mutluluğu bulabilir.*" tezini savunan batıl bir felsefi akımdır.

Hümanizme göre cehennem, cihat ve ceza asla olamaz, şeriatın caydırıcı ve gerçekçi kanunları, katı ve acımasız olarak tanımlanır. Halbuki cehennem ve ceza kavramları; hayatın ve gerçeğin bir parçası ve kati değerleridir. Hümanizm insanları

---

en can alıcı kavramlar ile aldatıyor, bu kavramlar ise sevgi ve şefkat kavramlarıdır. Güya sevgi ile ceza, şefkat ile cehennem birbirine zıt kavramlardır, ikisinin beraber bulunması mümkün değildir diyerek, insanlara şüphe atıyorlar. Halbuki bu iki kavram birbirini iktiza eder, cehennem olmadan cennet lezzet vermez; ceza olmadan da adalet tahakkuk etmez. Bu yüzden insanlık tarihinde ceza ve cezaevleri, hayatın bir gerçeği ve adaletin güzelliğinin bir tamamlayıcıları olmuşlardır.

Mesela; *masum on kişiyi katleden bir caninin idam edilmesine, insan sevgisi namına karşı çıkarlar; ama o on masumun hakkını hiç nazara almazlar. Bir köpeğe acırlar; ama düşün ve fakir insana el uzatmazlar, böyle çarpık ve samimiyetsiz tavırları çoktur.*

Hakiki insan sevgisi ve şefkati; ancak iman ve ibadet ile elde edilebilir. Yoksa şefkatin kaynağı olan Allah'ı tanımayan birisinin, şefkati ve insan sevgisi mecazi ve suridir. Gerçek şefkat abidesi; Peygamber Efendimiz (asm) ve onun mübarek yoludur...

* * *

- **"Ya muâraza ediniz, yahut can ve malınız helâkettedir."** cümlesini nasıl anlamalıyız, buradan bir zorlama ve cihada sevketme manası çıkar mı?

"Hem der ki: 'İman getirmezsensiz mel'unsunuz, Cehenneme gireceksiniz.' Damarlarına şiddetle vuruyor. Gururlarını dehşetli surette kırıyor. O kibirli akıllarını istihfaf ediyor. Onları bidayeten idam-ı ebedî ile ve sonra da Cehennemde idam-ı ebedî ile beraber dünyevî idamla da mahkûm ediyor. Der: 'Ya muâraza ediniz, yahut can ve malınız helâkettedir.'"(1)

"Der: Ya muâraza ediniz, yahut can ve malınız helâkettedir." Bu cümlede Kur'an'ın Allah kelamı olduğuna itirazınız varsa, ya bir benzerini getirip onun hükmünü iptal edip kurutulunuz ya da can ve mallarınız hem bu dünyada hem de ahiret yurdunda tehlike ve helaket içindedir. Ahiret yurdundaki helaket ve tehlike ise öncelik olarak ebedi yok olma korkusu sonra da ebedi cehennem ateşidir.

Kafirler Allah ve ahirete iman etmedikleri için, ölüm onların nazarında ebedi bir yok oluş ve sonsuz bir hiçliktir ki bu düşünce ve inanç en az cehennem kadar dehşetli bir azap ve cezadır onlar için. Bunun ardından öldükten sonra bakıyorlar ki ölüm yokluk ve hiçlik değil ebedi bir ateşmiş deyip ikinci bir helaket kapısı açılıyor.

Dünyadaki azapları ise eski günahlı ve zulümlü zenginlikleri ve sahip oldukları mal ve evlatlar bir bir Kur'an hakikatleri ile ellerinden alınıyor. Yani onların otorite ve düzenleri Hazreti Peygamber Efendimiz (asm) ve ashâbı tarafından yerle bir

---

ediliyor.

Nitekim Mekke müşriklerinin en ileri gelenleri ve Kur'an'a kılıçla muaraza edenlerin büyük bir kısmı, dünya noktasından da harp meydanlarında imha ve idam edilmişlerdir.

Zorlama, önce imana sonra da kutsal topraklardan ihraca yöneliktir. Zira bu ayette muhatap Ehl-i kitap değil hayat hakkı olmayan müşrikler ve dinsizlerdir.

(1) bk. [Sözler, Yirmi Beşinci Söz, Birinci Şule](#).